

Arrest

nr. 66 555 van 13 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig van Oghara (Delta State). U bent etnische Urhobo en een christen. Na uw middelbare studies begon u een relatie met een vrouw (E.O.) met wie u een kind kreeg. Begin 2009 zei u vrouw dat ze de relatie beu was en bleek dat ze een relatie met een andere man had. Ze wilde niet met u verder waardoor u zeer gefrustreerd raakte. Een maand later raakt u op café in gesprek met uw dorpsgenoot (O.), die gelijkaardige problemen bleek te hebben. Na enkele gesprekken kwamen jullie tot een compromis om partners te worden. Jullie relatie groeide geleidelijk en na twee maanden begonnen jullie ook seks met elkaar te hebben. Op 18 januari 2010 kreeg u op uw werk telefoon van (O.) die u vroeg om naar uw huis te komen. Hij toonde hoe zijn anus bloedde. Jullie gingen naar het hospitaal voor een behandeling. U ging nadien naar huis en (O.) naar het huis van zijn ouders. De volgende dag vielen er jongeren binnen in uw huis, sleepten u naar buiten, sloegen u en

staken u met flessen. Er kwam vele mensen kijken waaronder ook uw moeder en stiefvader en de ouders van (O.). U begon te vermoeden dat het met uw relatie te maken had maar de jongeren wilden nog niets zeggen. U kon aan de jongeren ontsnappen en vluchtte naar een kennis. Die vernam van uw moeder dat u beschuldigd werd van homoseksualiteit en als straf de behandeling van (O.) moest betalen, verder met een schandbord door de straat moest lopen en tenslotte zou men een pin uw penis steken. U vreesde dat deze straf maar het begin zou zijn en de jongeren u ook op ernstige wijze zouden slaan. U besloot naar Kano te vluchten waar uw vriend (F.) verbleef. U vond er een job in de winkel van (F.) op de Yakuru markt. Op 18 januari 2010 leerde u (R.) kennen, met wie u een relatie begon. In maart 2010 werd (R.) zwanger van u. Op 25 september was u op de markt toen (F.) u zei dat er mannen op zoek waren naar u met behulp van een foto. U besloot om voorlopig te gaan schuilen in het huis van uw pastor. De pastor ging zich informeren op de markt en vernam daar dat (R.) een getrouwde moslimvrouw is die bij haar man in Lagos was weggelopen. De mannen, die waren gestuurd door haar man, wisten dat u een relatie met haar had en waren daarom op zoek naar u. U kon niet bij de pastor blijven en besloot dat het veiliger was om het land te verlaten. De pastor bracht u in contact met meneer (G.) die voor 800.000 Naira uw reis zou regelen. Op 8 oktober reisde u per vrachtwagen naar Lagos waar u op 10 oktober het vliegtuig nam naar België. Op 11 oktober kwam u aan in België waar u op 13 oktober 2010 asiel aanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u in Nigeria problemen kreeg met de jongeren in uw geboortedorp Oghara omwille van uw homoseksuele relatie met (O.) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 21 april 2011, hierna CGVS, pp. 7-8). Daarna kreeg u opnieuw problemen in Kano stad met moslimjongeren omwille van uw relatie met een getrouwde moslimvrouw genaamd (R.) (CGVS, p. 9).

Met betrekking tot uw problemen omwille van uw homoseksuele relatie kunnen volgende bedenkingen gemaakt worden.

U verklaarde dat u na de breuk met uw vriendin besloot om homo te worden en een relatie te beginnen met (O.) (CGVS, p. 3). U verklaarde dat u dacht dat een homoseksuele relatie het beste was voor u op dat moment omdat u dan niet bang hoeft te zijn dat men uw vrouw zou afnemen en u opnieuw een gebroken hart bezorgen en het minder stresserend is om met een man samen te zijn (CGVS, p. 3). Verder verklaarde u dat u er na de relatie met (O.) mee bent 'gestopt' homo te zijn (CGVS, p. 2) en vervolgens een relatie bent aangegaan met een vrouw (CGVS, p. 3 en p. 4). Tenslotte stelde u dat u vóór (O.) nooit gevoelens had voor een man (CGVS, p. 3) en u dat u zich op dit moment aangetrokken voelt door vrouwen (CGVS, p. 7).

Aldus blijkt uit uw verklaringen dat u niet homoseksueel geaard bent maar dat u daarentegen uw homoseksualiteit als een tijdelijk iets (CGVS, p. 7) en een bewuste beslissing beschouwt (CGVS, p. 2). Het is minstens bevreemdend te noemen dat iemand louter op basis van een mislukte relatie met een vrouw meteen zijn seksuele voorkeur zou wijzigen. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u gelukkig was in uw relatie en het enkel uw vriendin was die de relatie wilde beëindigen (CGVS, p. 2). Het is dus niet zo dat u worstelde met uw seksualiteit.

Het is ook moeilijk te bevatten dat u het rationeel gezien beter achtte om een relatie te hebben met een man. Het feit dat u met een man een relatie aanging gaf immers geen enkele garantie dat er niet opnieuw een relatiebreuk of overspel zou plaatsvinden. Verder verklaarde u terecht dat homoseksualiteit in Nigeria niet mag worden gepraktiseerd en dat het taboe is (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat homoseksueel gedrag wettelijk strafbaar is (zie landeninformatie). Uw verklaring dat jullie niet publiekelijk een koppel waren omwille van wat de mensen zouden denken (CGVS, p. 3) is een belangrijke aanwijzing dat u zich ook tijdens uw relatie met (O.) bewust was van de homofobe houding in uw land. Gelet op deze vaststellingen is het niet logisch dat u tot het besluit zou komen dat een homoseksuele relatie voor u het beste en het minst stresserende zou zijn (CGVS, p. 3).

Aldus blijkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde homoseksuele relatie met (O.) niet overtuigend zijn.

Verder zijn ook de door uw aangehaalde problemen ten gevolge van uw homoseksuele relatie niet geloofwaardig. U verklaarde dat (O.) aan zijn moeder vertelde over jullie relatie omdat hij aambeien had en hij bang was (CGVS, p. 8). Vervolgens lichtte zijn moeder de jongeren in die u kwamen opzoeken in uw huis en u voor uw daden wilden straffen (CGVS, p. 8).

Vooreerst is het niet logisch dat (O.) jullie relatie had verraden aan zijn moeder louter omdat hij aambeien had (CGVS, p. 8). Jullie waren immers diezelfde dag naar de dokter gegaan die had gezegd dat het met de juiste medicatie volledig zou genezen (CGVS, p. 7). Hij vroeg jullie ook om de volgende

dag op controle te gaan (CGVS, p. 7). Het is dan ook niet geloofwaardig dat (O.) net nadat de dokter een behandeling had voorgeschreven, zou panikeren omwille van het feit dat het nog niet genezen was (CGVS, p. 8). Bovendien had de dokter gezegd dat de mogelijke medische oorzaak het hebben van overmatige stoelgang kon zijn (CGVS, p. 7), waardoor hij dus zijn moeder had kunnen inlichten over zijn medische probleem zonder te zeggen dat hij dit ten gevolge van jullie seksuele relatie had opgedaan. Vervolgens is het ook merkwaardig dat zijn moeder naar de jongeren ging (CGVS, p. 8), die een soort van alternatieve gezagdragers zijn in uw regio (CGVS, p. 7). Daarmee bracht ze immers potentieel haar zoon in gevaar, die tenslotte ook deel had uitgemaakt van de homoseksuele relatie (CGVS, p. 2 en p. 3). U bevestigde zelf dat het niet is toegestaan om als man met een man te zijn (CGVS, p. 8), waardoor (O.) dus evenzeer een overtreding had begaan.

Tenslotte kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden bij de reactie van de jongeren. Zij stelden een straf voor die ondermeer inhield dat u de medische kosten van de behandeling van (O.) zou dragen en er verder een pin in uw penis zou worden gestoken opdat u dezelfde pijn zou voelen als (O.) (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt dat (O.) de dag dat de jongeren u aanvielen geen problemen heeft gekend en hij nog steeds in Oghara verblijft (CGVS, p. 8). Gezien het in Nigeria verboden is om homoseksuele betrekkingen te hebben is het niet logisch dat enkel u werd geviseerd door de jongeren en niet (O.), die met u een homoseksuele relatie was aangegaan.

Voortgaande op het geheel van voorgaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd om aannemelijk te maken dat u een homoseksuele relatie heeft gehad met (O.) en u ten gevolge daarvan problemen heeft gekregen met de jongeren in Oghara.

Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw daaropvolgende vlucht naar Kano bij ondermijnd en dus ook de problemen die u daar zou hebben gekend. Daarbij is het ook uiterst vreemd dat u precies Kano zou uitkiezen om zich te hervestigen, aangezien dit één van de staten is waar de Sharia wet werd ingevoerd die homoseksualiteit penaliseert met de doodstraf (zie landeninformatie).

Wat betreft uw problemen in Kano kunnen nog volgende opmerkingen worden gemaakt

U verklaarde dat u van juni 2009 (CGVS, p. 5) tot 8 oktober 2010 (CGVS, p. 10) in Kano stad heeft gewoond. U werkte er in de winkel van uw vriend (CGVS, p. 5) en had er een relatie met (R.) (CGVS, p. 4). Op 25 september 2010 ontdekte u evenwel dat (R.) een getrouwde moslimsvrouw was die bij haar man was weggelopen, en dat haar man naar u, haar nieuwe vriend, op zoek was (CGVS, p. 9).

Er dient te worden vastgesteld dat uw kennis van deze plek zeer beperkt is. Zo kon u geen Local Government Areas/Districten van Kano noemen (CGVS, p. 5 en p. 10). U kon enkel zeggen dat uw eigen buurt 'Yakuru' werd genoemd, naar de gelijknamige markt die de buurt rijk was (CGVS, p. 5). Ook wanneer er u de namen van verschillende districten werden gegeven, met name Sabon Gari, Bompai, Fagge (zie landeninformatie), herkende u geen van deze plaatsnamen (CGVS, p. 10). Verder kon u ook geen namen geven van hoofdstraten in de stad (CGVS, p. 5) noch van de heuvels die de stad kenmerken of van de andere grote markten die zich in de stad bevinden (CGVS, p. 6). U wist evenmin waar in de stad de grote moskee en de vlieghaven zijn gelegen (CGVS, p. 6) (zie landeninformatie).

Gevraagd of u bekende plaatsen kende in Kano noemde u het 'government secretariat' maar u kon niet zeggen waar dit gelegen was (CGVS, p. 5). Verder zei u dat er ook enkele kleine hotels waren, wat echter bezwaarlijk 'bekende plaatsen' kunnen worden genoemd (CGVS, p. 6). U verklaarde dat Kano traditioneel bestuurd wordt door een 'emi of zoiets' maar kon niet zeggen wat zijn naam is, noch waar zijn paleis gelegen (CGVS, p. 6). Zelfs wanneer u de namen van de emir, Ado Bayero (zie landeninformatie) en van zijn paleis, Gidan Rumfa (zie landeninformatie), werden gegeven, kon u niet zeggen waarnaar deze namen refereerden (CGVS, p. 10). Nochtans is dit 15de eeuwse paleis van de emir van Kano één van de belangrijkste bezienswaardigheden in de stad (zie landeninformatie). Tenslotte wist u welke naam de universiteit van Kano draagt, namelijk de 'Bayero universiteit' (CGVS, p. 10), en verklaarde u dat de watervoorziening in de stad gebeurd via boorholtes (CGVS, p. 10), terwijl een belangrijk aandeel van de watertoevoer wordt voorzien door de Challawa Gorge Dam (zie landeninformatie).

Het is onwaarschijnlijk dat na meer dan een jaar in Kano te hebben verbleven geen van deze bekende plaatsen, straat of wijkenamen of kenmerkende eigenschappen van de stad zou kennen.

Uit uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat u gedurende meer dan een jaar voor uw vertrek uit Nigeria in Kano verbleef.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten omwille van uw omstreden relatie met een moslimvrouw die u er in die periode zou hebben meegemaakt.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag neerlegde wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw studentenkaart van het Delta State Institute of Continuing Education en uw

werkpas van de Union of Nigeria (Ethiophe West Oghara Chapter) bevatten identiteits- en persoonsgegevens waaraan in casu niet meteen getwijfeld wordt. Ze vormen echter geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van het artikel 1 A 2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, de schending van het artikel 62 van de vreemdelingenwet evenals de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer de materiële motiveringsplicht.

Met betrekking tot zijn problemen omwille van zijn homoseksuele relatie, bevestigt verzoeker dat hij een homoseksuele relatie heeft gehad met (O.) en daarom diende te vluchten. Hij stelt dat homoseksualiteit niet wordt getolereerd in Nigeria. De door de commissaris-generaal aangehaalde argumenten duiden volgens verzoeker op een subjectieve interpretatie van zijn relaas. Verzoeker voert aan dat een motivering die bestaat uit subjectieve gegevens strikt onvoldoende is om de gewezen beslissing te dragen. Hij benadrukt dat in zijn gehele asielrelaas geen enkele tegenstrijdigheid kan opgemerkt worden.

Wat betreft zijn problemen in Kano, merkt verzoeker op dat Kano een grote stad is en dat hij alleen maar kennis heeft van zijn directe omgeving. Hij betoogt dat de commissaris-generaal over het hoofd ziet dat hij wel heeft geantwoord op de vragen doch dat zijn kennis ontoereikend is. Verzoeker benadrukt dat dit zijn asielaanvraag niet vanzelfsprekend van elke grond berooft. Verzoeker verwijst te deze naar paragraaf 199 en volgende van de *'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié'* van UNHCR. Hij stelt dat dit handboek een arsenaal uitmaakt van richtlijnen waarmee de Raad rekening dient te houden bij haar motivering.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker inzake zijn seksuele geaardheid heeft verklaard dat (i) hij nooit de intentie heeft gehad met homoseksualiteit te beginnen (administratief dossier, stuk 3, p. 3); (ii) hij zich voor zijn relatie met (O.) niet aangetrokken voelde tot mannen (*ibid.*, p. 3); (iii) zijn homoseksualiteit tijdelijk was (*ibid.*, p. 7), hij nu geen homoseksueel meer is (*ibid.*, p. 2) en zich aangetrokken voelt tot vrouwen (*ibid.*, p. 7); (iv) hij na zijn relatie met (O.) een relatie heeft gehad met een vrouw, (R.) (*ibid.*, p. 3-4), heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet homoseksueel geaard is. Deze motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

Verzoeker heeft voorts zijn homoseksuele relatie met (O.) niet aannemelijk gemaakt. Zo heeft verzoeker, gevraagd waarom hij een man wilde en niet een vrouw, verklaard: *“Omdat eerste relatie niet goed eindigde, ik wilde geen ander gebroken hart”* en *“Dat je niet bang bent dat men je vrouw gaat afnemen, dat als beide partijen elkaar begrijpen, het beter is, minder stress, met een vrouw bijna elke dag problemen, ze komen elke dag kusjes vragen”* (*ibid.*, p. 3). Het is niet geloofwaardig dat verzoeker louter op basis van een mislukte relatie met een vrouw zijn seksuele voorkeur heeft gewijzigd, te meer daar hij heeft verklaard dat hij gelukkig was in zijn relatie en dat het zijn vriendin was die de relatie heeft beëindigd (*ibid.*, p. 2); te meer daar een relatie met een man geen enkele garantie biedt dat er niet opnieuw een relatiebreuk of overspel zou plaatsvinden. Verzoeker kan niet ernstig volhouden dat een homoseksuele relatie voor hem minder stresserend is daar hij op de hoogte was van de homofobe houding in Nigeria.

Verzoeker beperkt zich inzake zijn homoseksuele relatie met (O.) tot het louter volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd bij het Commissariaat-generaal, hetgeen geenszins dienstig is ter weerlegging van de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing.

Omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele relatie met (O.) kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen inzake de problemen die hij met de jongeren in Oghara heeft ondervonden ten gevolge van deze relatie.

Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in Kano de Sharia-wet werd ingevoerd die de doodstraf voorziet voor homoseksualiteit (administratief dossier, stuk 13). Deze vaststelling ondermijnt verder verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn homoseksuele relatie.

De commissaris-generaal heeft voorts op goede grond vastgesteld dat verzoekers verklaringen inzake zijn vlucht naar en zijn verblijf in Kano niet aannemelijk zijn.

Verzoekers kennis van Kano is overigens uiterst beperkt. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet op de hoogte is van (i) 'Local Government Areas'/districten van Kano; (ii) de namen van de districten Sabon Gari, Bompai en Fagge; (iii) namen van hoofdstraten in de stad; (iv) de heuvels die de stad kenmerken; (v) andere grote markten, buiten Yakuru, die zich in de stad bevinden; (vi) de ligging van de grote moskee en de vlieghaven; (vii) de naam van de emir en de naam van zijn paleis, een van de belangrijkste bezienswaardigheden in de stad. Verzoeker betwist de vaststellingen in de bestreden beslissing niet dat hij evenmin op de hoogte is van (i) de ligging van het 'government secretariat'; (ii) de naam van de universiteit; (iii) de watervoorziening door de Challawa Gorge Dam.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn beperkte kennis zijn asielaanvraag niet vanzelfsprekend van elke grond berooft, te deze verwijst naar de *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”* van UNHCR en stelt dat deze gids een arsenaal uitmaakt van richtlijnen waarmee de Raad rekening dient te houden bij haar motivering, dient te worden opgemerkt dat, hoewel de proceduregids waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, het niettemin geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Voormelde vaststellingen ondergraven bijgevolg de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende zijn vlucht naar en zijn verblijf in Kano van juni 2009 tot oktober 2010. Derhalve wordt ook de geloofwaardigheid ondermijnd van de problemen die hij er zou hebben gekend omwille van zijn relatie met (R.).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt in subsidiaire orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas (zie *sub* 2.2.2.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS